

Critical appraisals: een meerwaarde in het kader van scoping reviews?

YINTHE FEYS^a,
ANTOINETTE VERHAGE^b

- ^a Onderzoeker, Institute for International Research on Criminal Policy (IRCP), Vakgroep Criminologie, Strafrecht en Sociaal recht, Universiteit Gent (corresp.: yinthe.feys@ugent.be)
^b Docent, Institute for International Research on Criminal Policy (IRCP), Vakgroep Criminologie, Strafrecht en Sociaal recht, Universiteit Gent

1. INLEIDING

Systematic reviews (hierna vertaald als ‘systematische reviews’) worden binnen het criminologische domein reeds enige tijd uitgevoerd. Ze worden gedefinieerd als “een samenvatting van het beste beschikbare bewijs met betrekking tot een specifieke vraag, op basis van transparante procedures om de resultaten van relevant onderzoek te localiseren, evalueren en integreren” (Campbell Collaboration, 2014: 6). In een eerdere rubriektekst kwam deze methode reeds uitgebreid aan bod (VERHAGE & BOELS, 2015). Systematische reviews kaderen binnen de evolutie naar een *evidence-based* praktijk (ARKSEY & O’MALLEY, 2005) en werden aanvankelijk vooral uitgevoerd binnen de medische wetenschappen om een zicht te krijgen op de effectiviteit van medische interventies. Hoewel de nadruk van deze reviews oorspronkelijk vooral kwantitatief was (VERHAGE & BOELS, 2015), kunnen ze ook op een kwalitatieve wijze worden uitgevoerd (COOK, MULROW, & HAYNES, 1997).

In reviews wordt, zoals hierboven gesteld, de beschikbare informatie over een bepaald thema samengevat (KASTNER et al., 2012). Er zijn diverse types van reviews. Systematische reviews worden op een doorgedreven, systematische en zeer gestructureerde manier uitgevoerd en hebben meestal betrekking op een specifieke onderzoeksvraag. Dit soort review geniet vaak de voorkeur omwille van de strikte werkwijze, maar er zijn nog andere soorten reviews die een meerwaarde kunnen betekenen. Een voorbeeld van een ander type review is de *scoping review* (hierna vertaald als ‘verkennende review’). In een verkennende review wordt een overzicht gegeven van de beschikbare informatie in een bepaald domein (wat vaak breder is dan een specifieke onderzoeksvraag). Dit kan helpen bij het samenvatten en verspreiden van de onderzoeksresultaten, evenals het identificeren van lacunes in bestaand onderzoek (ARKSEY & O’MALLEY, 2005). Zo kan ook input gegeven worden voor verder onderzoek (KASTNER et al., 2012). Daarnaast kan het uitvoeren van een verkennende review een antwoord bieden op de vraag of er nood is aan een systematische review (ARKSEY & O’MALLEY, 2005). In vergelijking met een systematische review gebeurt een verkennende review in relatief korte tijd. In systematische reviews wordt doorgaans immers ook de methodologische kwaliteit van het onderzoek beoordeeld (*critical appraisal*, of ook wel *quality appraisal* genoemd, hierna vertaald als ‘kritische beoordeling’) (CARROLL & BOOTH, 2015; TOYE et al., 2013). In een verkennende review is dit niet altijd het geval (ARKSEY & O’MALLEY, 2005; BOOTH, 2012; LEVAC, COLQUHOUN & O’BRIEN, 2010; PHAM et al., 2014). Hierdoor zal in een verkennende review doorgaans meer onderzoek opgenomen worden voor de inhoudelijke analyse dan in een systematische review. Een kritische beoordeling kan ook uitgevoerd worden in het kader van verkennende reviews (DAUDT, VAN MOSSEL & SCOTT, 2013), maar hierover bestaat nog geen eensgezindheid (PHAM et al., 2014). Zo stellen LEVAC, COLQUHOUN en O’BRIEN (2010) dat de resultaten van dergelijke review eenvoudiger te interpreteren zouden zijn indien er wel een kritische beoordeling zou plaatsvinden.

De auteurs van deze bijdrage willen, op basis van twee recent uitgevoerde verkennende reviews binnen het criminologische domein, een zicht geven op de voor- en nadelen verbonden aan een kritische beoordeling en een antwoord bieden op de vraag of dergelijke analyse een meerwaarde kan vormen in het kader van verkennende reviews.

2. CRITICAL APPRAISAL

Zoals hierboven kort toegelicht, wordt een kritische beoordeling uitgevoerd om een zicht te krijgen op de validiteit en betrouwbaarheid van primaire studies en hun resultaten (CARROLL & BOOTH, 2015). Het gaat met andere woorden om een screening van de (methodologische) kwaliteit van de in de review opgenomen studies. Dergelijke analyse laat toe om de studies op te delen in zogenaamde meer en minder kwaliteitsvolle onderzoeken. Wat bijgevolg met de minder kwaliteitsvolle studies dient te gebeuren, is vooralsnog onduidelijk (CARROLL & BOOTH, 2015; DIXON-WOODS et al., 2006). HANNES (2011) stelt dat er drie mogelijkheden zijn: minder kwaliteitsvolle studies worden uitgesloten met het risico dat relevante informatie mislopen wordt; er kan gewerkt worden met gewichten, waarbij een kwaliteitsvollere studie een hoger gewicht toegekend krijgt; of de minder kwaliteitsvolle studies kunnen alsnog opgenomen worden in de analyses.

Een kritische beoordeling kan uitgevoerd worden aan de hand van *quality criteria* (hierna vertaald als 'kwaliteitscriteria') of *reporting criteria* (hierna vertaald als 'rapportagecriteria'). In het eerste geval wordt daadwerkelijk gekeken naar de wijze waarop het onderzoek werd uitgevoerd, in het tweede geval gaan de onderzoekers eerder na in welke mate er over methodologische keuzes wordt gerapporteerd. Onder meer omwille van de diversiteit aan kwalitatieve datacollectie- en analysemethoden (DIXON-WOODS et al., 2004), werden er reeds heel wat instrumenten en/of checklists ontworpen om de kwaliteit van (kwalitatieve) studies te beoordelen (DIXON-WOODS et al., 2001; DIXON-WOODS et al., 2004; HANNES, LOCKWOOD & PEARSON, 2010; MANNING, 2012a; NOYES et al., 2008; SPENCER, RITCHIE, LEWIS & DILLON, 2003). Meerdere auteurs stellen zich de vraag of het wel opportuun is om één instrument te ontwikkelen dat gebruikt zou kunnen worden voor elk type onderzoek (GRANT & BOOTH, 2009; KATRAK et al., 2004). KATRAK et al. (2004) concluderen dan ook dat onderzoekers een kritische beoordelingstool moeten kiezen in functie van de review die ze uitvoeren en de doelstellingen die zij voor ogen hebben.

Daarnaast kan ook de vraag gesteld worden of de volledigheid van rapportage over methodologie in artikels (waarbij de auteurs vaak beperkt zijn in de omvang van de tekst) wel altijd iets zegt over de kwaliteit van het onderzoek waarover men rapporteert. De vraag is dan wat te doen met de resultaten van de kritische beoordeling. Om die beslissing te kunnen nemen, is het belangrijk om zicht te hebben op wat het resultaat van het al dan niet opnemen van 'minder kwaliteitsvol' onderzoek is. Om dit zichtbaar te maken kan een sensitiviteitsanalyse (ook wel *sensitivity analysis* genoemd) uitgevoerd worden.

3. SENSITIVITEITSANALYSES

Bij een sensitiviteitsanalyse wordt nagegaan in welke mate de auteurs van publicaties waarin minder kwaliteitsvolle studies gerapporteerd worden, een bijdrage leveren aan de resultaten van de synthese (BOEIJE, VAN WESEL & ALISIC, 2011). In de meeste sensitiviteitsanalyses wordt tot nu toe geconcludeerd dat het uitsluiten van minder kwaliteitsvolle studies of publicaties waarin onvoldoende gerapporteerd wordt over methodologische keuzes, geen significant effect heeft op de syntheseresultaten (voor voorbeelden van sensitiviteitsanalyses, zie o.m. CARROLL et al., 2012; FRANZEL, SCHWIEGERSHAUSEN, HEUSSER & BERGER, 2013; NOYES & POPAY, 2007; THOMAS & HARDEN, 2008).

Om het effect te onderzoeken van het al dan niet uitsluiten van studies die geacht worden van lagere kwaliteit te zijn (of publicaties waarin onvoldoende gerapporteerd wordt over methodologische keuzes), werden door de onderzoeksgroep twee sensitiviteitsanalyses uitgevoerd in het kader van gesystematiseerde, verkennende reviews (BOELS & VERHAGE, 2016; FEYS, BOELS & VERHAGE, 2017b). Deze reviews combineerden kenmerken van een verkennende review (een breed thema in plaats van een specifieke onderzoeksvraag) met kenmerken van een gesystematiseerde review (kritische beoordeling) en werden uitgevoerd aan de hand van het schema van VERHAGE en BOELS (2015), waar eerder in deze bijdrage al naar werd verwezen. Dit schema specificeert de verschillende stappen in een systematische review: het onderzoeksprotocol, de zoekstrategie, de selectie van de literatuur, de inhoudelijke analyse en de weergave van de resultaten. Voor een meer uitvoerige beschrijving van deze werkwijze, verwijzen we de lezer graag door naar de desbetreffende bijdrage.

In de eerste verkennende review, inzake *plural policing*, werd beslist om alle studies op te nemen, ongeacht hun rapportagekwaliteit. Vervolgens werd nagegaan of de inclusie van de studies waarin minder goed gerapporteerd werd over de methodologie een impact had op de resultaten van de synthese. In de tweede verkennende review, betreffende politionele verantwoording, werden studies waarin minder goed gerapporteerd wordt over de methodologie uitgesloten en werd, na de analyses, nagegaan in welke mate hierdoor relevante informatie mislopen werd.

Bij beide reviews werd, in het kader van de kritische beoordeling, een beroep gedaan op rapportagecriteria (CARROLL et al., 2012). Concreet werd nagegaan of het uitsluiten van de publicaties waarin slechts in beperkte mate over methodologische keuzes wordt gerapporteerd, een invloed had op de resultaten van de thematische synthese. Er werd met andere woorden niet gekeken naar de eigenlijke kwaliteit van de studie en de gemaakte methodologische keuzes, maar wel naar de mate waarin hierover gerapporteerd wordt in de desbetreffende publicaties. Het viel de onderzoekers immers op dat er in vele publicaties slechts weinig methodologische informatie voorhanden is, waardoor het moeilijk was om uitspraken te doen over de kwaliteit van het gevoerde onderzoek. Op grond van deze bevinding willen de auteurs dan ook een betere methodologische rapportage aanmoedigen, niet alleen gezien het belang hiervan voor een kwaliteitsbeoordeling (CARROLL & BOOTH, 2015; DIXON-WOODS et al., 2004), maar ook voor een correcte interpretatie van de onderzoeksresultaten.

De gehanteerde checklist was gebaseerd op de literatuur: vier van de vijf items waren afkomstig van CARROLL et al. (2012). Omwille van het belang van de beschrijving van de steekproef bij het beoordelen van de overdraagbaarheid van kwalitatieve studies (HANNES, 2011), werd dit criterium door de onderzoekers aan de lijst toegevoegd. Elk criterium werd voorzien van een verdere uitwerking met het oog op een zo consequent mogelijke beoordeling. Alle studies opgenomen in de shortlist van de reviews werden aan deze vijf criteria afgetoetst.

TABEL 1: RAPPORTAGECRITERIA (VERHAGE & BOELS, 2017).

criterium	Categorië	Beschrijving
Onderzoeksvragen/ doelstellingen	Ja	De onderzoeksvragen en/of onderzoeksdoelen worden duidelijk vermeld.
	Nee	De onderzoeksvragen en/of onderzoeksdoelen zijn niet gespecificeerd.
Steekproeftrekking	Ja	De selectie van participanten is expliciet beschreven (bv. doelbewust, gelegenheidssteekproef).
	Nee	De selectie van participanten is niet expliciet beschreven.

criterium	Categorië	Beschrijving
Beschrijving van de steekproef	Ja	Een volledige beschrijving van de eigenschappen van de steekproef is gegeven (bv. demografische eigenschappen, aantal deelnemers).
	Nee	Er is geen volledige beschrijving van de eigenschappen van de steekproef gegeven (bv. enkel melding maken van interviews met sleutelfiguren).
Methoden van data-collectie	Ja	Er zijn details van de datacollectiemethode gegeven (bv. <i>piloting</i> , <i>topic lists</i> voor interviews).
	Nee	Er zijn geen details van de datacollectiemethode gespecificeerd (bv. enkel vermelden dat er interviews werden afgenomen).
Methoden van data-analyse	Ja	Er zijn details van data-analyse gegeven (bv. opnames, transcriptie, codering).
	Nee	Er zijn geen details van data-analyse gegeven (bv. gewoon vermelden dat de data geanalyseerd werden).

3.1 Sensitiviteitsanalyse in het kader van plural policing

De eerste sensitiviteitsanalyse werd uitgevoerd in het kader van een gesystematiseerde, verkennende review naar *plural policing* (VERHAGE & BOELS, 2017). *Plural policing* verwijst naar een shift en herverdeling van de politietaken (LOADER, 2000). Waar deze taken oorspronkelijk als een strikte bevoegdheid van politieambtenaren werden gezien, wordt dit nu eerder een gedeelde bevoegdheid met andere actoren die zich inzetten op het vlak van veiligheid (bijvoorbeeld private actoren, semipublieke actoren zoals gemeenschapswachten, maar ook burgers). Het *plural policing*-onderzoek tracht deze nieuwe constellaties in kaart te brengen en gaat na welke gevolgen dit heeft, onder andere op het vlak van bevoegdheden en controle.

In deze review werden alle onderzoeken uit de shortlist opgenomen, ongeacht het resultaat van de kritische beoordeling. Door middel van een sensitiviteitsanalyse werd nagegaan welk effect het uitsluiten van de publicaties waarin minder goed gerapporteerd wordt over methodologie, gehad zou hebben op de resultaten. Oorspronkelijk was het de bedoeling om de kritische beoordeling te baseren op kwaliteitscriteria. Van de 31 studies op de shortlist, konden er 25 echter niet beoordeeld worden op basis van deze criteria door een gebrek aan informatie. Zo werd in 19 van de 31 studies niet ingegaan op de onderzoeksvragen van het oorspronkelijke onderzoek. Omdat het uitsluiten van deze 25 studies de informatie te sterk beperkt zou hebben, werd er uiteindelijk toch voor gekozen om te werken aan de hand van rapportagecriteria.

De onderzoekers keken naar relevante tekstfragmenten in de introductie en de methodologische sectie. Ze beoordeelden de criteria met 'ja', 'nee' of 'onduidelijk'. Auteurs van een publicatie rapporteerden voldoende over de methodologie van hun onderzoek indien ze op minstens drie van de vijf rapportagecriteria een 'ja' kregen. In vijf gevallen was het niet duidelijk tot welke categorie een studie behoorde. Bij deze publicaties ging een tweede onderzoeker onafhankelijk de criteria na. Na vergelijking van de twee onafhankelijke beoordelingen werd een beslissing genomen. Dit resulteerde in de conclusie dat 13 studies voldoende informatie bevatten over hun methodologie, in 18 studies wordt onvoldoende gerapporteerd over methodologische keuzes. Naar analogie met CARROLL et al. (2012) werd vervolgens nagegaan welke impact het al dan niet opnemen van deze laatste studies heeft op (a) het aantal gevonden thema's en (b) de informatie binnen deze thema's.

Het weerhouden van de publicaties waarin minder goed gerapporteerd wordt over de methodologie, had geen invloed op het aantal thema's. Het uitsluiten van deze studies zou bijgevolg niet geleid hebben tot het vinden van minder thema's. Een overzicht van de thema's en het aantal studies dat aan elk thema bijdraagt, werd opgenomen in bijlage 1. Wanneer echter gekeken wordt naar de informatie binnen deze thema's, kon wel een verschil opgemerkt worden. Twee potentiële indicatoren werden bekeken.

Een eerste, kwantitatieve indicator betreft het aantal thema's waaraan deze studies bijdragen. Elk thema werd van een definitie voorzien, waarna werd nagegaan welke publicaties aan welke thema's bijdragen. De sensitiviteitsanalyse wees uit dat publicaties waarin minder goed gerapporteerd wordt over de methodologie soms weinig tot geen relevante informatie aanleverden voor de verschillende thema's.¹ Hieruit kunnen we afleiden dat het uitsluiten van de publicaties die onvoldoende informatie over methodologische keuzes bevatten in dit geval geen negatief effect gehad zou hebben op de omvang of de rijkheid van de resultaten.

Een tweede, eerder kwalitatieve indicator, is de mate van nuance of tegenstrijdige informatie die verloren gaat door het uitsluiten van deze studies. Bij één thema was dit daadwerkelijk het geval: in een studie waarin onvoldoende gerapporteerd wordt over de gehanteerde methodologie werden de negatieve bevindingen van de andere studies tegengesproken en werden ook positieve elementen op het vlak van *plural policing* benadrukt. Andere, eenzijdigere conclusies betreffende dit thema zouden bekomen worden mocht deze studie niet worden opgenomen.

3.2 Sensitiviteitsanalyse in het kader van politionele verantwoording

De tweede sensitiviteitsanalyse werd uitgevoerd in het kader van een gsystematiseerde, verkennende review inzake politionele verantwoording (FEYS, BOELS & VERHAGE, 2017a). Deze term verwijst naar het afleggen van verantwoording door politie met betrekking tot hun optreden en (beleids)keuzes. Het afleggen van verantwoording is een van de pijlers van *Community Oriented Policing*, waarbij korpsen of politieambtenaren gevraagd worden om hun optreden te verklaren en te rechtvaardigen, met als doel transparantie en het mogelijk maken van evaluatie.

In deze review werden de studies, die op basis van de kritische beoordeling als 'onvoldoende methodologische informatie' gecategoriseerd werden, uitgesloten van de thematische synthese. Deze keuze was mede ingegeven door voorgaande sensitiviteitsanalyse, waaruit bleek dat het aantal thema's niet werd beïnvloed door het uitsluiten van dergelijke studies. De sensitiviteitsanalyse werd uitgevoerd om na te gaan in welke mate deze studies inhoudelijk toch zouden hebben bijgedragen aan de resultaten van de thematische synthese.

Bij deze kritische beoordeling werden de volledige publicaties erop nagekeken om na te gaan of de auteurs over minstens drie rapportagecriteria rapporteerden. Wanneer het niet duidelijk was of een studie (on)voldoende informatie bevatte, werd ook hier beroep gedaan op een tweede, onafhankelijke beoordeling om tot een uiteindelijke beslissing te komen. Van de 44 studies op de shortlist, bleek in 11 studies over minstens drie criteria gerapporteerd te worden, in de overige 33 studies werd over maximaal twee criteria gerapporteerd. In de publicaties werd het vaakst gerapporteerd over de onderzoeksvragen of -doelstellingen (80%). In 34% van de publicaties werd melding gemaakt van de methoden van datacollectie,

1 Het maximum aantal thema's waartoe deze studies bijdroegen, was vier. Bij de studies waarin voldoende gerapporteerd werd over methodologie liep dit maximum aantal op tot vijf en droeg elke studie tot minstens één thema bij.

20% bevatte informatie over de steekproeftrekking. In 20% van de publicaties werd ook een beschrijving van de steekproef voorzien. Slechts in 11% van deze publicaties werd gerapporteerd over de methoden van data-analyse. De auteurs keken ook in deze sensitiviteitsanalyse naar (a) het aantal gevonden thema's en (b) de informatie binnen deze thema's.

In tegenstelling tot de eerste sensitiviteitsanalyse, hadden de studies waarin onvoldoende informatie voorzien wordt over methodologische keuzes in deze review wel een substantiële invloed op het aantal thema's. Door het opnemen van deze studies, werden immers drie nieuwe thema's geïdentificeerd (t.o.v. de elf oorspronkelijk gevonden thema's). In bijlage 2 werd een overzicht opgenomen van de thema's waaraan de studies waarin (on)voldoende gerapporteerd wordt over methodologische keuzes een bijdrage leveren.

Inzake de informatie binnen deze thema's werd eveneens gekeken naar het aantal thema's waaraan deze studies bijdragen en de mate van nuance of tegenstrijdige informatie die verloren gaat door het uitsluiten van de studies. Van de publicaties die onvoldoende informatie bevatten over de methodologie van het onderzoek, droegen drie studies maar bij tot één thema, wat bij de andere studies geen enkele keer het geval was. Deze laatste studies droegen bij tot maximaal elf thema's (boek), bij de publicaties waarin onvoldoende gerapporteerd werd over de methodologie waren dit negen thema's.

Daarnaast bleek ook behoorlijk wat informatie verloren te gaan wanneer bovenvermelde studies niet opgenomen werden. Zo werden, doorheen deze publicaties, verschillende standpunten inzake onafhankelijke toezichtsorganen en diverse soorten verantwoordingsmechanismen (in verschillende landen) geïdentificeerd. We kwamen dan ook tot de conclusie dat door het uitsluiten van bepaalde studies, een minder genuanceerd beeld ontstond over het thema dan wanneer alle studies in de review opgenomen zouden zijn.

3.3 Moeilijkheden bij de beoordeling van reporting criteria

Ondanks de schijnbaar relatieve eenvoud om rapportagecriteria te beoordelen (al dan niet aanwezigheid van rapportage over specifieke methodologische kwesties in de publicatie), traden er toch enkele moeilijkheden en aandachtspunten op gedurende deze sensitiviteitsanalyses (voor een meer uitgebreide beschrijving, zie FEYS, BOELS & VERHAGE, 2017a). Zo werd er in de eerste review voor gekozen om enkel de inleiding en de methodologische sectie te raadplegen bij het beoordelen van de rapportagecriteria, maar hier werd bij de tweede review vanaf gestapt. Het lijkt aangeraden om de volledige publicatie te consulteren om geen (methodologische) informatie te mislopen.

Daarnaast werden de onderzoeksvragen, die een belangrijk onderdeel uitmaken van de opzet van een onderzoek, niet altijd letterlijk benoemd. Ondanks dat deze soms ook indirect afgeleid kunnen worden uit de opzet van het onderzoek (bijvoorbeeld op basis van de onderzoeksdoelstellingen), lijkt het toch aangewezen om de onderzoeksvragen expliciet te rapporteren. Het zijn echter vooral de data-analysemethoden, de steekproeftrekking en de beschrijving van de steekproef waarover vaak niet gerapporteerd wordt. In geval van een *multi method* onderzoek werd daarenboven vaak onevenwichtig gerapporteerd over de verschillende methoden.

Bovendien merkten de onderzoekers op dat de woordenlimiet op artikels niet steeds als reden geldt of kan gelden voor een minder uitgebreide rapportage over de gehanteerde methodologie. Uit de tweede sensitiviteitsanalyse bleek bijvoorbeeld dat er in negen artikels voldoende gerapporteerd werd over methodologische keuzes, terwijl er in acht boekhoofdstukken en vijf (tamelijk uitgebreide) onderzoeksrapporten onvoldoende informatie voorhanden was.

De (wenselijkheid van de) beoordeling van rapportagecriteria is sterk afhankelijk van de beschikbare informatie, de methodologische expertise van de onderzoekers en de aard van

de criteria. Vooral het eerste aspect bleek tijdens deze sensitiviteitsanalyses problematisch. Nochtans is dit belangrijk, onder meer omdat een heleboel studies hierdoor uitgesloten zouden kunnen worden naar aanleiding van een kritische beoordeling. Een minder uitgebreide rapportage over de onderzoeksmethoden duidt echter niet noodzakelijk op minder kwaliteitsvolle studies of minder relevante inzichten met betrekking tot het thema dat bestudeerd wordt. Om te vermijden dat onderzoekers tot deze onterechte conclusies komen omwille van het feit dat er onvoldoende informatie beschikbaar is om een degelijke kwaliteitsbeoordeling uit te voeren, lijkt meer en betere rapportage over methodologische keuzes aangewezen.

4. DISCUSSIE EN CONCLUSIE

In deze bijdrage werd gepoogd om een zicht te werpen op het belang van een *critical appraisal* en, vooral, of het uitsluiten van studies waarin minder goed gerapporteerd wordt over de gehanteerde methodologie een impact heeft op de resultaten van de thematische synthese. Dit werd nagegaan aan de hand van twee sensitiviteitsanalyses die werden uitgevoerd naar aanleiding van twee (gesystematiseerde) verkennende reviews binnen het criminologische onderzoeksveld.

Algemeen kon opgemerkt worden dat er nog (te) weinig gerapporteerd wordt over gemaakte methodologische keuzes. Respectievelijk in 42% en 25% van de publicaties uit de voormelde verkennende reviews werd over drie of meer rapportagecriteria gerapporteerd. In beide gevallen doorstaat met andere woorden minder dan de helft van de publicaties de kritische beoordeling, ondanks het belang van deze informatie voor de interpretatie van de resultaten. Het dient nogmaals benadrukt dat deze sensitiviteitsanalyses gebaseerd waren op rapportagecriteria. Dit zegt niet noodzakelijkerwijze iets over de kwaliteit van het onderzoek zelf, enkel over de manier waarop (en de mate waarin) hierover gerapporteerd wordt (DIXON-WOODS, 2004; HANNES et al., 2010).

De resultaten van de sensitiviteitsanalyses waren enigszins verdeeld. Bij de eerste analyse had het uitsluiten van de publicaties waarin onvoldoende methodologische informatie beschikbaar was geen invloed op het aantal thema's dat gevonden werd, bij de tweede analyse werden wel drie nieuwe thema's geïdentificeerd. Bij de eerste analyse leverden bepaalde publicaties waarin minder goed gerapporteerd wordt over methodologische keuzes weinig tot geen relevante informatie aan, bij de tweede analyse droeg elk onderzoek minstens bij tot één thema. Bij beide reviews leidde het uitsluiten van deze studies tot het verliezen van standpunten en nuances. Op basis van deze twee sensitiviteitsanalyses kunnen we besluiten dat publicaties die geacht werden onvoldoende methodologische informatie te bevatten, een substantiële bijdrage leverden aan de thematische synthese, zowel wat betreft het aantal thema's dat geïdentificeerd werd (tweede sensitiviteitsanalyse) als de informatie binnen deze thema's (beide sensitiviteitsanalyses). Hieruit concluderen we dat het uitsluiten van deze studies mogelijks niet de beste keuze is bij het uitvoeren van een verkennende review. We beperken deze conclusie tot verkennende reviews, die tot doel hebben om een overzicht te bieden van de informatie die voorhanden is. Alle relevante informatie kan immers een meerwaarde betekenen voor de analyse in het kader van dergelijke review. Dit is niet het geval bij systematische reviews, waarbij een andere finaliteit wordt nagestreefd (bijvoorbeeld het nagaan van de effectiviteit van medische interventies). Dit neemt niet weg dat een kritische beoordeling ook nuttig is in een verkennende review, om een zicht te krijgen op de (rapportage)kwaliteit van de onderzoeken/publicaties, maar dit hoeft niet noodzakelijk te leiden tot het uitsluiten van deze studies.

Het beoordelen van de rapportagecriteria (en nog meer van de kwaliteitscriteria) was niet evident, ondanks een vooraf bepaalde definiëring van elk criterium. Om de objectiviteit

van deze beoordeling te optimaliseren, is het aangewezen dat twee onafhankelijke onderzoekers samenwerken, zodat ze hun beoordelingen onderling kunnen valideren. Om een zo consequent mogelijke beoordeling van de criteria na te streven, kan het ook aangeraden zijn om te werken met subcriteria. Is het bijvoorbeeld noodzakelijk om te weten hoe lang interviews geduurd hebben (datacollectie)? Moet de methode van steekproeftrekking expliciet benoemd worden (bijvoorbeeld sneeuwbalsteekproef)? Bij het uitvoeren van de tweede review werd hiertoe een poging ondernomen, maar door de beperkte rapportage met betrekking tot methodologie bleek ook dit niet evident. Toch lijkt het ons nuttig om dergelijke subcriteria te ontwikkelen, op voorwaarde dat onderzoekers ook rapporteren over deze elementen. Meer controle op de (manier van) rapportage door reviewers kan op dit vlak al enige vorm van soelaas bieden. Het kan zelfs handig zijn om (bijvoorbeeld in het kader van auteursrichtlijnen voor tijdschriften) een richtlijn uit te schrijven waarin aangegeven wordt welke elementen van het onderzoeksproces (minstens) gerapporteerd moeten worden. Dit zou toelaten om de kwaliteit van de onderzoeken (gemakkelijker) te beoordelen en de resultaten van de studies eenvoudiger en/of correcter te interpreteren. Wij willen onderzoekers dan ook uitdrukkelijk aanmoedigen om in hun toekomstige publicaties aandacht te besteden aan de manier waarop zij hun onderzoek voorstellen en welke methodologische aspecten zij al dan niet wensen te rapporteren.

REFERENTIES

- ARKSEY, H., & O'MALLEY, L. (2005). Scoping studies: Towards a methodological framework. *International Journal of Social Research Methodology*, 8(1), 19-32.
- BAKER, B. (2009). A policing partnership for post-war Africa? Lessons from Liberia and Southern Sudan. *Policing and Society*, 19(4), 372-389.
- BOEIJE, H. R., VAN WESEL, F., & ALISIC, E. (2011). Making a difference: Towards a method for weighing the evidence in a qualitative synthesis. *Journal of Evaluation in Clinical Practice*, 17(4), 657-663.
- BOELS, D., & VERHAGE, A. (2016). Plural policing: A state-of-the-art review. *Policing: An International Journal of Police Strategies and Management*, 39(1), 2-18.
- BONNER, M. D. (2009). Media as social accountability: The case of police violence in Argentina. *The International Journal of Press/Politics*, 14(3), 296-312.
- BOOTH, A. (2012). Systematic approaches to the literature. In A. BOOTH, D. PAPAIOANNOU & A. SUTTON (Eds.), *Systematic approaches to a successful literature review* (pp.17-35). London: Sage.
- BRUNET, J. R. (2008). Blurring the line between public and private sectors: The case of police officers' off-duty employment. *Public Personnel Management*, 37(2), 161-174.
- BUSUIOC, M., CURTIN, D., & GROENLEER, M. (2011). Agency growth between autonomy and accountability: The European Police Office as a 'living institution'. *Journal of European Public Policy*, 18(6), 848-867.
- BUTTON, M., & JOHN, T. (2002). 'Plural policing' in action: A review of the policing of the environmental protests in England and Wales. *Policing and Society*, 12(2), 111-121.
- CAMPBELL SYSTEMATIC REVIEWS (2014). *Policies and guidelines: Supplement 1*. Oslo: The Campbell Collaboration.
- CARROLL, C., & BOOTH, A. (2015). Quality assessment of qualitative evidence for systematic review and synthesis: Is it meaningful, and if so, how should it be performed? *Research Synthesis Methods*, 6(2), 149-154.
- CARROLL, C., BOOTH, A., & LLOYD-JONES, M. (2012). Should we exclude inadequately reported studies from qualitative systematic reviews? An evaluation of sensitivity analyses in two case study reviews. *Qualitative Health Research*, 22(10), 1425-1434.

- CHERNEY, A., & CHUI, W. H. (2010). Police auxiliaries in Australia: Police liaison officers and the dilemmas of being part of the police extended family. *Policing and Society*, 20(3), 280-297.
- COOK, D. J., MULROW, C. D., & HAYNES, R. B. (1997). Systematic reviews: Synthesis of best evidence for clinical decisions. *Annals of Internal Medicine*, 126(5), 376-380.
- CRAWFORD, A., & LISTER, S. (2006). Additional security patrols in residential areas: Notes from the marketplace. *Policing and Society*, 16(2), 164-188.
- CRONIN, P., & REICHER, S. (2009). Accountability processes and group dynamics: A SIDE perspective on the policing of an anti-capitalist riot. *European Journal of Social Psychology*, 39(2), 237-254.
- DAUDT, H. M., VAN MOSSEL, C., & SCOTT, S. J. (2013). Enhancing the scoping study methodology: A large, inter-professional team's experience with Arksey and O'Malley's framework. *BMC Medical Research Methodology*, 13(48), 1-9.
- DE GUZMAN, M. C. (2007). Integrity of civilian review: A contemporary analysis of complainants' and police officers' views in the Philippines. *Police Practice and Research*, 8(1), 31-45.
- DEN HEYER, G., & BECKLEY, A. (2013). Police independent oversight in Australia and New Zealand. *Police Practice and Research*, 14(2), 130-143.
- DIXON-WOODS, M., BONAS, S., BOOTH, A., JONES, D. R., MILLER, T., SUTTON, A. J., ..., & YOUNG, B. (2006). How can systematic reviews incorporate qualitative research? A critical perspective. *Qualitative Research*, 6(1), 27-44.
- DIXON-WOODS, M., FITZPATRICK, R., & ROBERTS, K. (2001). Including qualitative research in systematic reviews: Opportunities and problems. *Journal of Evaluation in Clinical Practice*, 7(2), 125-133.
- DIXON-WOODS, M., SHAW, R. L., AGARWAL, S., & SMITH, J. A. (2004). The problem of appraising qualitative research. *Quality and Safety in Health Care*, 13, 223-225.
- FEYS, Y., BOELS, D., & VERHAGE, A. (2017a). Sensitivity analysis in a scoping review on police accountability: Assessing the feasibility of reporting criteria in mixed studies reviews. In K. HANNES, A. HEYLIGHEN, B. DIERCKX DE CASTERLÉ, F. TRUYEN & A. DECLERCQ (Eds.), *ECQI 2017 Proceedings: Quality and reflexivity in qualitative inquiry* (pp.114-126). Leuven: KU Leuven NQRL.
- FEYS, Y., BOELS, D., & VERHAGE, A. (2017b). Een gesystematiseerde 'scoping review' inzake politieonele verantwoording. *Handboek Politiediensten* (vol. 124). Mechelen: Kluwer.
- FRANZEL, B., SCHWIEGERSHAUSEN, M., HEUSSER, P., & BERGER, B. (2013). How to locate and appraise qualitative research in complementary and alternative medicine. *BMC Complementary & Alternative Medicine*, 13(125), 1-10.
- GILL, M. (2013). Senior police officers' perspectives on private security: Sceptics, pragmatists and embracers. *Policing and Society*, 25(3), 1-18.
- GRANT, M. J., & BOOTH, A. (2009). A typology of reviews: An analysis of 14 review types and associated methodologies. *Health Information and Libraries Journal*, 26(2), 91-108.
- GROENENDAAL, J., & HELSLOOT, I. (2015). Toward more insight into the tension between policy and practice regarding the police network function of community police officers in the Netherlands. *The Police Journal*, 88(1), 34-50.
- HANNES, K. (2011). Critical appraisal of qualitative research. In J. NOYES, A. BOOTH, K. HANNES, A. HARDEN, J. HARRIS, S. LEWIN & C. LOCKWOOD (Eds.), *Supplementary guidance for inclusion of qualitative research in Cochrane systematic reviews of interventions*. Cochrane Collaboration Qualitative Methods Group. Geraadpleegd op 2 juli 2018, via <http://methods.cochrane.org/qi/supplemental-handbook-guidance>.
- HANNES, K., LOCKWOOD, C., & PEARSON, A. (2010). A comparative analysis of three online appraisal instruments' ability to assess validity in qualitative research. *Qualitative Health Research*, 12, 1736-1743.

- HERZOG, S. (2000). Evaluating the new civilian complaints board in Israel. In A. J. GOLDSMITH & C. LEWIS (Eds.), *Civilian oversight of policing: Governance, democracy and human rights* (pp.125-146). Oxford: Hart Publishing.
- HUEY, L. (2008). 'When it comes to violence in my place, I am the police!' Exploring the policing functions of service providers in Edinburgh's Cowgate and Grassmarket. *Policing and Society*, 18(3), 207-224.
- HUTCHINSON, S., & O'CONNOR, D. (2005). Policing the new commons: Corporate security governance on a mass private property in Canada. *Policing and Society*, 15(2), 125-144.
- ISIMA, J. (2011). Police internal control systems in Nigeria. In E. E. O. ALEMKA & I. CHUKWUMA (Eds.), *Police internal control systems in West Africa* (pp. 38-62). Nigeria: Cleen Foundation.
- JANSSENS, J. (2015). *State-building in Kosovo: A plural policing perspective*. Antwerpen: Maklu.
- JEROME, R. (2002). *Police oversight project: City of Albuquerque*. New York: Police Assessment Resource Center.
- JIAO, A. Y. (2010). Controlling corruption and misconduct: A comparative examination of police practices in Hong Kong and New York. *Asian Journal of Criminology*, 5(1), 27-44.
- JOHNSTON, L. (2003). From 'pluralisation' to 'the police extended family': Discourses on the governance of community policing in Britain. *International Journal of the Sociology of Law*, 31(3), 185-204.
- KASTNER, M., TRICCO, A. C., SOOBIAH, C., LILLIE, E., PERRIER, L., HORSLEY, T., WELCH, V., COGO, E., ANTONY, J., & STRAUS, S. E. (2012). What is the most appropriate knowledge synthesis method to conduct a review? Protocol for a scoping review. *BMC Medical Research Methodology*, 12, 114-123.
- KATRAK, P., BIALOCERKOWSKI, A. E., MASSY-WESTROPP, N., KUMAR, VS. S., & GRIMMER K. A. (2004). A systematic review of the content of critical appraisal tools. *BMC Medical Research Methodology*, 4, 22-32.
- KELLY, D. A. (2012). *Cops, cameras and accountability: User-generated online video and public space police-civilian interactions* [doctoraatsthesis]. Maine: The University of Maine.
- KERR, J. (2012). The role of the police in the co-production of art security in London. *Policing: A Journal of Policy and Practice*, 6(4), 443-452.
- KLOCKARS, C. B., IVKOVIC, S. K., & HABERFELD, M. R. (2006). *Enhancing police integrity*. Dordrecht: Springer.
- KRUIZE, P., & GRUTER, P. (2013). *Winkelboa's nader beschouwd. Evaluatie van een pilot rond inzet van buitengewoon opsporingsambtenaren bij winkeldiefstal*. Den Haag: WODC.
- LAMBOO, T. (2010). Police misconduct: Accountability of internal investigations. *International Journal of Public Sector Management*, 23(7), 613-631.
- LAMBOO, T. (2012). Verantwoording afleggen over disciplinaire onderzoeken: De Nederlandse politie. *Cahiers Politiestudies*, 3(24), 55-76.
- LEE, C. H., & YUN, I. (2014). Factors affecting police officers' tendency to cooperate with private investigators. *Policing: An International Journal of Police Strategies and Management*, 37(4), 712-727.
- LERSCH, K. M. (1998). Police misconduct and malpractice: A critical analysis of citizens' complaints. *Policing: An International Journal of Police Strategies and Management*, 21(1), 80-96.
- LERSCH, K. M., BAZLEY, T., & MIECZKOWSKI, T. (2006). Early intervention programs: An effective accountability tool, or punishment of the productive? *Policing: An International Journal of Police Strategies and Management*, 29(1), 58-76.
- LEVAC, D., COLQUHOUN, H., & O'BRIEN, K. K. (2010). Scoping studies: Advancing the methodology. *Implementation Science*, 5, 69-77.
- LEWIS, C., & PRENZLER, T. (1999). *Civilian oversight of police in Australia*. Australia: Australian Institute of Criminology.

- LÖFSTRAND, C. H. (2015). Private security policing by 'ethnic matching' in Swedish suburbs: Avoiding and managing accusations of ethnic discrimination. *Policing and Society*, 25(2), 150-169.
- LOADER, I. (2000). Plural policing and democratic governance. *Social & Legal Studies*, 9(3), 323-345.
- LUNA, E., & WALKER, S. (2000). Institutional structure v political will: Albuquerque as a case study in the effectiveness of civilian oversight of the police. In A. J. GOLDSMITH & C. LEWIS (Eds.), *Civilian oversight of policing: Governance, democracy and human rights* (pp. 83-104). Oxford: Hart Publishing.
- MANBY, B. (2000). The South African independent complaints directorate. In A. J. GOLDSMITH & C. LEWIS (Eds.), *Civilian oversight of policing: Governance, democracy and human rights* (pp. 195-222). Oxford: Hart Publishing.
- MANNING, N. (2012a). Conclusion. In K. HANNES & C. LOCKWOOD (Eds.), *Synthesizing qualitative research. Choosing the right appraisal* (pp. 161-171). West Sussex: John Wiley & Sons, Ltd.
- MANNING, P. K. (2012b). Trust and accountability in Ireland: The case of an Garda Síochána. *Policing and Society*, 22(3), 346-361.
- MARTIN, J. (2012). Informal security nodes and force capital. *Policing and Society*, 23(2), 145-163.
- MEIN, A., & HARTMANN, A. (2013). *De stand van het boa-bestel: Eindrapport over het stelsel waarbinnen buitengewoon opsporingsambtenaren functioneren*. Utrecht: Verwey-Jonker Instituut.
- MILLEN, F., & STEPHENS, M. (2011). Policing and accountability: The working of police authorities. *Policing and Society*, 21(3), 265-283.
- MILTON-EDWARDS, B. (2000). Called to account: Civilian oversight in the Palestinian context. In A. J. GOLDSMITH & C. LEWIS (Eds.), *Civilian oversight of policing: Governance, democracy and human rights* (pp. 295-321). Oxford: Hart Publishing.
- MISTRY, D., & KIPLIN, J. (2004). *South Africa: Strengthening civilian oversight over the police in South Africa: The national and provincial secretariats for safety and security*. Pretoria: Institute for Security Studies.
- MOPASA, M. S., & STENNING, P. C. (2001). Tools of the trade: The symbolic power of private security – An exploratory study. *Policing and Society*, 11(1), 67-97.
- NAIR, M., KOLLAPUDI, P., & RAO, P. (2015). Accountability in the Karnataka state police in India. In A. GURTOO & C. WILLIAMS (Eds.), *Developing country perspectives on public service delivery* (pp. 179-195). New Delhi: Springer.
- NEILD, R. (2000). Confronting a culture of impunity: The promise and pitfalls of civilian review of police in Latin America. In A. J. GOLDSMITH & C. LEWIS (Eds.), *Civilian oversight of policing: Governance, democracy and human rights* (pp. 223-257). Oxford: Hart Publishing.
- NEWHAM, G. (2004). *Local level civilian oversight of the metropolitan police departments in South Africa*. Johannesburg: Centre for the Study of Violence and Reconciliation.
- NOAKS, L. (2000). Private cops on the block: A review of the role of private security in residential communities. *Policing and Society*, 10(2), 143-161.
- NOAKS, L. (2004). Diversification of British policing: The citizen experience. *Policing: An International Journal of Police Strategies and Management*, 27(2), 264-274.
- NOAKS, L. (2008). Private and public policing in the UK: A citizen perspective on partnership. *Policing and Society*, 18(2), 156-168.
- NOYES, J., & POPAY, J. (2007). Directly observed therapy and tuberculosis: How can a systematic review of qualitative research contribute to improving services? A qualitative meta-synthesis. *Journal of Advanced Nursing*, 57(3), 227-243.
- NOYES, J., POPAY, J., PEARSON, A., HANNES, K., & BOOTH, A. (2008). Qualitative research and Cochrane reviews. In J. HIGGINS & S. GREEN (Eds.), *Cochrane handbook for systematic reviews of interventions* (p. 571-591). West Sussex: the Cochrane Collaboration and John Wiley & Sons, Ltd.

- O'RAWE, M., & MOORE, L. (2000). Accountability and police complaints in Northern Ireland: Leaving the past behind? In A. J. GOLDSMITH & C. LEWIS (Eds.), *Civilian oversight of policing: Governance, democracy and human rights* (pp. 259-293). Oxford: Hart Publishing.
- PHAM, M. T., RAJIC, A., GREIG, J. D., SARGEANT, J. M., PAPADOPOULOS, A., & McEWEN, S. A. (2014). A scoping review of scoping reviews: Advancing the approach and enhancing the consistency. *Research Synthesis Methods*, 5(4), 371-385.
- PORTER, L. E., & PRENZLER, T. (2012). Police oversight in the United Kingdom: The balance of independence and collaboration. *International Journal of Law, Crime and Justice*, 40(3), 152-171.
- PRENDERGAST, C. (2001). *Selection and oversight in the public sector, with the Los Angeles police department as an example*. Cambridge: National Bureau of Economic Research.
- PRENZLER, T. (2000). Civilian oversight of police: A test of capture theory. *British Journal of Criminology*, 40(4), 659-674.
- PRENZLER, T. (2004). Stakeholder perspectives on police complaints and discipline: Towards a civilian control model. *The Australian and New Zealand Journal of Criminology*, 37(1), 85-113.
- PRENZLER, T., & LEWIS, C. (2005). Performance indicators for police oversight agencies. *Australian Journal of Public Administration*, 64(2), 77-83.
- PRENZLER, T., & RONKEN, C. (2003). A survey of innovations in the development and maintenance of ethical standards by Australian police departments. *Police Practice and Research*, 4(2), 149-161.
- PUDDISTER, K., & RIDDELL, T. (2012). The RCMP's "Mr. Big" sting operation: A case study in police independence, accountability and oversight. *Canadian Public Administration*, 55(3), 385-409.
- RANSLEY, J., ANDERSON, J., & PRENZLER, T. (2007). Civil litigation against police in Australia: Exploring its extent, nature and implications for accountability. *The Australian and New Zealand Journal of Criminology*, 40(2), 143-160.
- RODAS, A. A. (2011). *Plural policing in action: Exploring the nature of security networks in English and Australian stadiums*. Sydney: University of New South Wales, Faculty of Law.
- ROWLAND, R., & COUPE, T. (2013). Patrol officers and public reassurance: A comparative evaluation of police officers, PCSOs, ACSOs and private security guards. *Policing and Society*, 24(3), 265-284.
- SANDERS, C. B., WESTON, C., & SCHOTT, N. (2015). Police innovations, 'secret squirrels' and accountability: Empirically studying intelligence-led policing in Canada. *British Journal of Criminology*, 55(4), 711-729.
- SAVAGE, S. P. (2013). Seeking 'civilianness': Police complaints and the civilian control model of oversight. *British Journal of Criminology*, 53(5), 886-904.
- SCHNEIDER, S. (2006). Privatizing economic crime enforcement: Exploring the role of private sector investigative agencies in combating money laundering. *Policing and Society*, 16(3), 285-312.
- SHARP, D., ATHERTON, S., & WILLIAMS, K. (2008). Civilian policing, legitimacy and vigilantism: Findings from three case studies in England and Wales. *Policing and Society*, 18(3), 245-257.
- SHI, L. (2009). The limit of oversight in policing: Evidence from the 2001 Cincinnati riot. *Journal of Public Economics*, 93(1), 99-113.
- SPENCER, L., RITCHIE, J., LEWIS, J., & DILLON, L. (2003). *Quality in qualitative evaluation: A framework for assessing research evidence. A quality framework*. London: Government Chief Social Researcher's Office; Cabinet Office.
- STURGES, P., & COOKE, L. (2008). Finding the grey in the blue: Transparency and disclosure in policing. *The Grey Journal*, 4(1), 21-28.
- TERPSTRA, J. (2008). Police, local government, and citizens as participants in local security networks. *Police Practice and Research*, 9(3), 213-225.

- TERPSTRA, J., VAN STOKKOM, B., & SPREEUWERS, R. (2013). *Toezichthouders en handhavers in de semi(publieke) ruimte – een internationale vergelijking*. Nijmegen: Radboud Universiteit Nijmegen.
- THOMAS, J., & HARDEN, A. (2008). Methods for the thematic synthesis of qualitative research in systematic reviews. *BMC Medical Research Methodology*, 8(45), 1-10.
- TOPPING, J., & BYRNE, J. (2014). Shadow policing: The boundaries of community-based 'policing' in Northern Ireland. *Policing and Society*, 26(5), 1-22.
- TOYE, F., SEERS, K., ALLCOCK, N., BRIGGS, M., CARR, E., ANDREWS, J., & BARKER, K. (2013). 'Trying to pin down jelly' – Exploring intuitive processes in quality assessment for meta-ethnography. *BMC Medical Research Methodology*, 13(46), 1-12.
- VAN DEN BERG, E., HERMANS, C., & QUAST, J. (2012). *Politiefunctie in perspectief: Instrumenten voor toekomstgericht denken over de maatschappelijke functie van de politie*. Den Haag: Ministerie van Veiligheid en Justitie.
- VAN DUJNEVELDT, I. (2015). Wijkagenten over verantwoording. *Cahiers Politiestudies*, 4(37), 57-76.
- VERHAGE, A. (2005). Vervagende grenzen...? Opsporing door private veiligheidsorganisaties. In *Handboek Politiediensten* (vol. 74) (pp. 1-23). Mechelen: Kluwer.
- VERHAGE, A., & BOELS, D. (2015). Systematische reviews van kwalitatief onderzoek binnen de criminologie. *Panopticon*, 36(3), 302-311.
- VERHAGE, A., & BOELS, D. (2017). Critical appraisal of mixed methods research studies in a systematic scoping review on plural policing. Assessing the impact of excluding inadequately reported studies by means of a sensitivity analysis. *Quality & Quantity*, 51(4), 1449-1468.
- VERHAGE, A., & PONSAERS, P. (2011). Controle-instrumenten voor politieoptreden: Zien we door de bomen het bos nog? *Orde van de Dag*, 55, 33-40.
- WALKER, S., & KREISEL, B. W. (1996). Varieties of citizen review: The implications of organizational features of complaint review procedures for accountability of the police. *American Journal of Police*, 15(3), 65-88.
- WILLIAMS, J. W. (2005). Governability matters: The private policing of economic crime and the challenge of democratic governance. *Policing and Society*, 15(2), 187-211.
- WILSON, S., & BUCKLER, K. (2010). The debate over police reform: Examining minority support for citizen oversight and resistance by police unions. *American Journal of Criminal Justice*, 35(4), 184-197.
- WRIGHT, A., & MAWBY, R. C. (1999). Civilian oversight of policing in transnational states: The case of Hungary. *International Journal of the Sociology of Law*, 27(4), 335-350.
- XU, J. (2013). Police accountability and the commodification of policing in China: A study of police/business posters in Guangzhou. *British Journal of Criminology*, 53(6), 1093-1117.

BIJLAGEN

Bijlage 1: Overzicht thema's en aantal studies per thema *scoping review plural policing*

	Studies met voldoende methodologische informatie ²	Studies met onvoldoende methodologische informatie ³
Gebrek aan samenwerking	4	9
Regelgevend kader, training, professionalisering en (wan)gedrag	9	7
Tegenstrijdige verwachtingen en uitbreidende verantwoordelijkheden	2	1
Invloed op de rechten van burgers en verantwoording	4	4
Negatieve gevolgen van <i>plural policing</i>	1	4
Belangenconflicten	1	2
Rolvervaging – afbakening rol	5	1
Verdeeldheid over de verantwoordelijkheid van <i>policing</i>	1	0
Een leegte vullen	2	4
Meer politiecapaciteit voor kerntaken	5	2
Assistentie bij de kerntaken van de politie	2	2

Bijlage 2: Overzicht thema's en bijhorende studies *scoping review politionele verantwoording*

Studies met voldoende methodologische informatie	Studies met onvoldoende methodologische informatie
Geschiedenis	
DEN HEYER & BECKLEY (2013); JIAO (2010); KLOCKARS, IVKOVIC, & HABERFELD (2006); PRENZLER (2004)	BUSUIOC, CURTIN, & GROENLEER (2011); JEROME (2002); MANBY (2000); NEILD (2000); NEWHAM (2004); PRENDERGAST (2001); SHI (2009)
Verantwoording	
Wat is politionele verantwoording?	
CRONIN & REICHER (2009); KLOCKARS, IVKOVIC, & HABERFELD (2006); SANDERS, WESTON, & SCHOTT (2015); VAN DUJNEVELDT (2015)	BONNER (2009); MILLEN & STEPHENS (2011); MISTRY & KIP-LIN (2004); PORTER & PRENZLER (2012); WRIGHT & MAWBY (1999)
Ten opzichte van wie leggen politieambtenaren verantwoording af?	
CRONIN & REICHER (2009); DEN HEYER & BECKLEY (2013); KELLY (2012); KLOCKARS, IVKOVIC, & HABERFELD (2006); SANDERS, WESTON, & SCHOTT (2015); VAN DUJNEVELDT (2015)	BONNER (2009); BUSUIOC, CURTIN, & GROENLEER (2011); ISIMA (2011); MANNING (2012B); MILTON-EDWARDS (2000); NEILD (2000); PUDDISTER & RIDDELL (2012); STURGES & COOKE (2008); WILSON & BUCKLER (2010)
Hoe kan politionele verantwoording nagestreefd worden?	
DEN HEYER & BECKLEY (2013); KELLY (2012); KLOCKARS, IVKOVIC, & HABERFELD (2006); RANSLEY, ANDERSON, & PRENZLER (2007); SANDERS, WESTON, & SCHOTT (2015)	BONNER (2009); BUSUIOC, CURTIN, & GROENLEER (2011); LAM-BOO (2010); MILLEN & STEPHENS (2011); PRENZLER (2000); PUDDISTER & RIDDELL (2012); WALKER & KREISEL (1996); WILSON & BUCKLER (2010); WRIGHT & MAWBY (1999)

2 CHERNEY & CHUI (2010); GILL (2013); JANSSENS (2015); KRUIZE & GRUTER (2013); LEE & YUN (2014); LÖFSTRAND (2015); MEIN & HARTMANN (2013); MOPASA & STENNING (2001); RODAS (2011); ROWLAND & COUPE (2013); TERPSTRA, VAN STOKKOM, & SPREUWERS (2013); VERHAGE (2005); WILLIAMS (2005).

3 BAKER (2009); BRUNET (2008); BUTTON & JOHN (2002); CRAWFORD & LISTER (2006); GROENENDAAL & HELSLOOT (2015); HUEY (2008); HUTCHINSON & O'CONNOR (2005); JOHNSTON (2003); KERR (2012); MARTIN (2013); NOAKS (2000, 2004, 2008); SCHNEIDER (2006); SHARP, ATHERTON, & WILLIAMS (2008); TERPSTRA (2008); TOPPING & BYRNE (2014); VAN DEN BERG, HERMANS, & QUAST (2012).

Studies met voldoende methodologische informatie	Studies met onvoldoende methodologische informatie
Integriteit	
Wat is integriteit?	
KLOCKARS, IVKOVIC, & HABERFELD (2006)	PRENZLER & RONKEN (2003)
Welke factoren hebben een invloed op integriteit?	
DEN HEYER & BECKLEY (2013); JIAO (2010); KLOCKARS, IVKOVIC, & HABERFELD (2006); PRENZLER (2004); VAN DUJ-NEVELDT (2015); XU (2013)	HERZOG (2000); ISIMA (2011); JEROME (2002); LUNA & WALKER (2000); NAIR, KOLLAPUDI, & RAO (2015); NEILD (2000); NEWHAM (2004); PORTER & PRENZLER (2012); PRENDERGAST (2001); PRENZLER (2000); PRENZLER & RONKEN (2003); SHI (2009)
<i>Early intervention programs</i>	
	JEROME (2002); LERSCH, BAZLEY, & MIECZKOWSKI (2006); WILSON & BUCKLER (2010)
Welke soorten politieeel wangedrag kunnen onderscheiden worden?	
JIAO (2010); KELLY (2012); KLOCKARS, IVKOVIC, & HABERFELD (2006); PRENZLER (2004); RANSLEY, ANDERSON, & PRENZLER (2007); XU (2013)	BONNER (2009); HERZOG (2000); ISIMA (2011); JEROME (2002); LAMBOO (2010, 2012); LERSCH (1998); LEWIS & PRENZLER (1999); LUNA & WALKER (2000); MANBY (2000); MANNING (2012B); MILTON-EDWARDS (2000); MISTRY & KIPLIN (2004); NAIR, KOLLAPUDI, & RAO (2015); NEILD (2000); NEWHAM (2004); PORTER & PRENZLER (2012); PRENDERGAST (2001); PRENZLER (2000); PRENZLER & LEWIS (2005); PRENZLER & RONKEN (2003); PUDDISTER & RIDDELL (2012); SAVAGE (2013); VERHAGE & PONSAAERS (2011)
Op welke manier wordt (vermeend) wangedrag onderzocht?	
DE GUZMAN (2007); DEN HEYER & BECKLEY (2013); JIAO (2010); KELLY (2012); KLOCKARS, IVKOVIC, & HABERFELD (2006); PRENZLER (2004); RANSLEY, ANDERSON, & PRENZLER (2007)	BONNER (2009); BUSUIOC, CURTIN, & GROENLEER (2011); HERZOG (2000); ISIMA (2011); JEROME (2002); LAMBOO (2010, 2012); LERSCH (1998); LEWIS & PRENZLER (1999); LUNA & WALKER (2000); MANBY (2000); MANNING (2012B); MILLEN & STEPHENS (2011); MILTON-EDWARDS (2000); MISTRY & KIPLIN (2004); NEILD (2000); NEWHAM (2004); O'RAWE & MOORE (2000); PORTER & PRENZLER (2012); PRENDERGAST (2001); PRENZLER (2000); PRENZLER & LEWIS (2005); PRENZLER & RONKEN (2003); PUDDISTER & RIDDELL (2012); SAVAGE (2013); VERHAGE & PONSAAERS (2011); WALKER & KREISEL (1996); WILSON & BUCKLER (2010); WRIGHT & MAWBY (1999)
Wat is de uitkomst van onderzoeksprocedures inzake wangedrag?	
JIAO (2010); KELLY (2012); KLOCKARS, IVKOVIC, & HABERFELD (2006); PRENZLER (2004); RANSLEY, ANDERSON, & PRENZLER (2007)	HERZOG (2000); JEROME (2002); LAMBOO (2010, 2012); LERSCH (1998); LEWIS & PRENZLER (1999); MANBY (2000); PORTER & PRENZLER (2012)
Wat zijn de gevolgen van onderzoeksprocedures inzake wangedrag?	
JIAO (2010); KELLY (2012); KLOCKARS, IVKOVIC, & HABERFELD (2006); PRENZLER (2004); RANSLEY, ANDERSON, & PRENZLER (2007)	HERZOG (2000); ISIMA (2011); JEROME (2002); LAMBOO (2010, 2012); LEWIS & PRENZLER (1999); LUNA & WALKER (2000); NEILD (2000); NEWHAM (2004); PORTER & PRENZLER (2012); PRENDERGAST (2001); PRENZLER (2000); PUDDISTER & RIDDELL (2012); VERHAGE & PONSAAERS (2011); WALKER & KREISEL (1996)
Effectiviteit	
	ISIMA (2011); JEROME (2002); LUNA & WALKER (2000); MISTRY & KIPLIN (2004); WALKER & KREISEL (1996)

Studies met voldoende methodologische informatie	Studies met onvoldoende methodologische informatie
Prestatie-indicatoren	
	LEWIS & PRENZLER (1999); MISTRY & KIPLIN (2004); NEWHAM (2004); PRENZLER & LEWIS (2005)
Hoe (on)tevreden zijn de betrokkenen over de onderzoeksprocedures en de daaraan gekoppelde gevolgen?	
DE GUZMAN (2007); KLOCKARS, IVKOVIC, & HABERFELD (2006); PRENZLER (2004)	HERZOG (2000); ISIMA (2011); JEROME (2002); NAIR, KOLLAPUDI, & RAO (2015); NEWHAM (2004)